

II.

Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien.

Toen Tijl Uilenspiegel zoo oud geworden was, dat hij al zonder hulp op zijn beenen kon staan en ook leerde loopen, onderscheidde hij zich spoedig van de andere kinderen door zijn guitige streken en plagerijen. Als een aap buitelde en stoeide hij in 't gras en bracht met zijn kattenkwaad de speelmakkertjes aan 't weenen. Toen hij amper een jaar of zes was, werd het zoo erg met het ventje, dat de bureu zich eindelijk bij vader Uilenspiegel kwamen beklagen en meenden, dat het lieve zoontje eerder een kleine spitsboef was. Dat stemde den vader verdrietig, want hij hield veel van zijn jongen en wilde een eerlijk man van hem maken. Hij zocht hem dus op, nam hem vertrouwelijk op de knie en zei :

— Hoe komt het toch, Tijl-jongen, dat al de bureu zich zoo over u beklagen en vinden, dat gij een booswicht, een schelm, een aartsdeugniet zijt ?

— Dat weet ik niet, vader, antwoordde Tijl, die heelemaal niet van de wijs gebracht was, ik doe toch niemand iets ? Maar, geloof me vrij, de menschen kunnen me niet verdragen, ze hebben een pik op mij ! Wil ik het bewijzen ? Welnu, zet me achter u op uw paard en laat ons uit rijden gaan. Ik zal me zoo stil als een muisje houden en toch, — ge gaat het ondervinden, — zullen die lastertongen middel vinden om me uit te schelden voor aap, schurk en meer van dat soort !

Aldus deed de vader en nam zoonlief achter zich op het paard. En toen ze langs de wegen reden en daar veel

Nu zette vader Uilenspiegel ons Tijltje
vóór hem op het paard...

den ze me uit voor een rakker!

Nu zette vader Uilenspiegel ons Tijltje vóór hem op het paard en vervolgde zijn weg.

En als de menschen zich omkeerden om te zien wie daar kwam aanrijden, sperde de bengel zijn mond wijd open, trok de ondeugendste apentronie en stak ten slotte grijnzend de tong uit.

En de boerenluidjes vonden het nogmaals een ware schande en riepen nijdig:

— Wat 'n aap van 'n jongen!

Toen sprak de vader zuchtend:

— Daar is niets aan te doen, Tijl-jongen, ge werdt waarschijnlijk op een ongeluksdag geboren, anders begrijp ik het niet. Ge zit stil en zwijgt en doet niemand iets... en toch vinden de menschen, dat ge 'n apekop zijt!

boerenfolk te been was, maakte de schalk stilzwijgend zijn broek wat los en liet de menschen zijn wapperend vaantje zien.

— Wat 'n onbeschaamde rakker! riepen de boeren en boerinnen, terwijl ze met den vinger dreigden.

— Heb ik het niet gezegd, vader? meende Tijl rustig, terwijl hij met één hand vlug zijn broek in orde bracht, ik zit hier stil, zonder een woord te zeggen, en toch schel-

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL WILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aaneensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102